

খোতবা জুমা

দৈর শক্তিৰ আধাৰত মাজে সময়ে মানুহৰ জৰিয়তে এনে কিছুমান কাম সম্পাদিত হয় যে সেইবোৰ মানবিক শক্তি সীমাৰ বাহিৰত বুলি অনুমান হয় আৰু ঐশ্বৰিক শক্তি তাত নিহিত থাকে। খন্দকৰ যুদ্ধৰ দৃশ্য পটত আঁহজৰত (ছাঃ)ৰ জীৱনী সম্পর্কে বৰ্ণনা

চৈয়দিনা হজৰত আমিৰৰ মোমিনিন খলিফাতুল মছীহ আল-খামিছ (আইঃ)য়ে ২০ চেপ্টেম্বৰ ২০২৪ চনত মছজিদ মোবাৰক ইছলামাবাদ টিলফোর্ড (বৃটেইনত) প্ৰদান কৰা জুমাৰ খোতবাৰ সাৰাংশ।

أَشْهُدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهُدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ
مِنَ الشَّيْطَنِ الرَّجِيمِ .بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ .أَكْبَرُ اللَّهُ رَبُّ الْعَلَمِينَ .الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ .مَلِكِ يَوْمِ
الْدِينِ .إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ .إِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ .صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَيْتَ عَلَيْهِمْ .غَيْرِ
الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ .

তাছাহুদ তাউজ আৰু ছুৰা ফাতিহা পাঠৰ পিছত হজুৰ আনোৱাৰ (আইঃ)য়ে কয় যে আহ্যাবৰ যুদ্ধ পৰিক্ৰমাত বছুলুন্নাহ (ছাঃ)ৰ ভূমিকা আৰু জীৱন সম্পর্কে বৰ্ণনা চলি আছিল। যোৱা জুমাৰ খোতবাত ভোজন পৰ্বত বিৰাট এক বৰকতৰ ঘটনা সংঘটিত হোৱা সম্পর্কে উল্লেখ কৰিছোঁ। ঠিক তেনেদেৰে খেজুৰ বণ্টন সম্পর্কেও এক বৰকতৰ ঘটনাৰ উল্লেখ পোৱা যায়। হজৰত বশিৰ বিন ছাআদ (বাঃ)ৰ জীয়েকে বৰ্ণনা কৰিছে যে মোৰ মাকে মোৰ আঁচলত কেইটামান খেজুৰ দি মোক কৈছিল যে এয়া তুমি তোমাৰ দেউতা আৰু মামাক দি অহাগৈ আৰু তেওঁলোকক ক'বা যে এয়াই তোমালোকৰ বাবে ৰাতিপূৱাৰ আহাৰ। তাই কৈছে যে মই সেই খেজুৰ কেইটা লৈ মোৰ দেউতা আৰু মামাক বিচাৰি যাওঁতে বছুলুন্নাহ (ছাঃ)ৰ ওচৰেদি গৈ আছিলো। তেতিয়া মোক দেখি বছুলুন্নাহ (ছাঃ)য়ে কৈছিল এই ছোৱালী ! এয়া তোমাৰ ওচৰত কি বস্তু হয় ? মই উত্তৰত কৈছিলো ইয়াতে কেইটামান খেজুৰ আছে। হজুৰ (ছাঃ)য়ে কৈছিল লৈ আনা, খেজুৰ কেইটা মোক দিয়া। মই সেই খেজুৰ বিলাক তেখেত (ছাঃ)ৰ দুহাতৰ চলুত ৰাখিছিলো। তেখেত (ছাঃ)য়ে খেজুৰ বিলাক দুটা কাপোৰেৰে ঢাকি দিছিল। ইয়াৰ পিছত তেখেত (ছাঃ) যে এজন লোকক কৈছিল যে সকলোকে ইয়াত আহি খাবলৈ মাতি দিয়া। গতিকে সকলোৱেই খাবলৈ আহে আৰু খেজুৰ খাবলৈ আৰস্ত কৰে, কিন্তু খেজুৰ তাতে আৰু বাঢ়িবলৈ আৰস্ত কৰে এনেকি যেতিয়া সকলোৱে খোৱা হৈ গৈছিল, তেতিয়াও খেজুৰ কাপোৰৰ কিনারেদি তললৈ পৰি আছিল।

এনেদেৰে খোৱাৰ মাজত হোৱা বৰকত নাযিলৰ আৰু এটা ঘটনা বৰ্ণনা কৰাৰ পিছত হজুৰ আনোৱাৰ

(আইঃ)যে হজরত আকদছ মছীহ মাওউদ (আঃ)ৰ বাণীৰ আধাৰত ছালিক ব স্থান আৰু লিকাৰ মৰ্যাদা সম্পর্কে কয় যে এয়াই খোদা তা'লাৰ এনে নিকটৱৰ্তী কৰোৱায় যে যেনেকৈ অগ্ৰিয়ে লোহক নিজৰ বঙ্গৰ মাজত লুকুৱাই পেলায় যে যেনিবা তাত অগ্ৰিব বাহিৰে আৰু একো নাই। কয় যে এই স্থানত গৈ দৈৱশক্তিৰ আধাৰত মাজে সময়ে মানুহৰ জৰিয়তে এনে কিছুমান কাম সম্পাদিত হয় যে সেইবোৰ মানৱিক শক্তি সীমাৰ বাহিৰত বুলি অনুমান হয় আৰু ঐশ্বৰিক শক্তি তাত নিহিত থাকে। যেনেকৈ আমাৰ চৈয়েদ ও মাওলা চৈয়েদুৰ বছুল হজৰত খাতামুল আম্বিয়া (ছাঃ)যে বদৰৰ যুদ্ধত এমুঠি পাথৰ মিশ্রিত ধূলি-মাটি কাফিৰ সকলৰ ফালে মাৰি পঠিয়াইছিল আৰু সেই মাটি কোনো দোৱাৰ জৰিয়তে নহয় বৰং নিজৰ ৰাহানি শক্তিৰ মাধ্যমত মাৰি পঠিয়াইছিল আৰু সেই মাটিয়ে ঐশ্বৰিক শক্তি প্ৰদৰ্শন কৰিছিল আৰু বিৰোধী ফৌজৰ ওপৰত এনেকুৱা ক্ৰিয়া কৰিছিল যে তাতে এনেকুৱা কোনোও নাছিল যে তাৰ চকুত এই ধূলিৰ প্ৰভাৱ পৰা নাছিল। এনেকুৱা আৰু বহুতো মজিজা আছে যিবোৰ আঁহজৰত (ছাঃ)যে নিজৰ ব্যক্তিত্বৰ ফালৰ পৰা প্ৰদৰ্শন কৰিছিল, যাৰ লগত কোনো ধৰণৰ দোৱাৰ প্ৰক্ৰিয়া নাছিল।

খাল খন্দি থকাৰ সময়ত কিছুমান মুনাফিক লোকে কামত গা এৰা দি চলিবলৈ আৰম্ভ কৰে আৰু বছুলুন্নাহ (ছাঃ)ৰ পৰা অনুমতি নোলোৱাকৈয়ে ঘৰলৈ বুলি গুচি যায়। কিন্তু মোমিন সকলে নিজৰ প্ৰাকৃতিক প্ৰয়োজনতও আঁহজৰত (ছাঃ)ৰ অনুমতি লোৱা কৰিছিল আৰু তেখেতে (ছাঃ)যে সিহঁতক অনুমতি দিছিল।

ৰোৱায়েত অনুযায়ী আবু চুফিয়ানৰ সৈন্য বাহিনী আহি মদিনা পোৱাৰ তিনিদিন আগতেই এই খাল খন্দোৱা কাম সম্পূৰ্ণ হৈছিল। ইয়াৰ পিছত পৰিকল্পনা অনুযায়ী বালক, বালিকা আৰু ডেকা সকলক দুৰ্গৰ ওচৰলৈ পঠোৱা হয়, য'ত মহিলা সকলক নিৰাপদ ৰাখিবলৈ স্থানান্তৰিত কৰা হৈছিল। কিন্তু যিসকলৰ বয়স পোন্দৰ বছৰৰ বেছি আছিল তেওঁলোকক অনুমতি হৈছিল যে তেওঁলোকে বিচাৰিলে ইয়াতে থাকিব পাৰে নহলে দুৰ্গৰ ফালে গুচিও যাব পাৰে।

ইয়াৰ পিছত আঁহজৰত (ছাঃ)যে ইবনে উম্মে মকতুমক মদিনাত নিজৰ সহকাৰী হিচাপে নিযুক্তি দিয়ে আৰু সেই খালৰ ওচৰত নিজৰ বাবে ছালৰ তম্বু পাৰি লয় মুহাজেৰিন সকলৰ পতাকা হজৰত জায়েদ বিন হাৰছা (ৰাঃ) আৰু আনছাৰ সকলৰ পৰা পতাকা হজৰত ছাআদ বিন উবেয়েদা (ৰাঃ)ৰ হাতত আছিল।

উক্ত যুদ্ধত যোগদান কৰা মুছলমানৰ সংখ্যা সম্পর্কে ইতিহাসবিদ সকলৰ মাজত মতভেদ আছে। কিছুমানৰ মতে মুছলমানৰ সংখ্যা সাত শৰ পৰা তিনি হেজাৰৰ ভিতৰত আছিল। হজৰত মুচলেহ মাওউদ (ৰাঃ) যে ভালদৰে এই বিষয়ে অধ্যয়ন কৰাৰ পিছত কৈছে যে আহ্যাবৰ যুদ্ধৰ তিনিটা পৰ্ব আছিল। ইয়াৰে প্ৰথম পৰ্ব আছিল, তেতিয়াও শক্ৰ পক্ষই আহি মদিনাৰ ওচৰ পোৱা নাছিল, খাল খন্দা অৰ্থাৎ খনন কাৰ্য্য তীৰ গতিত চলি আছিল। খন্দা কামত বালক, বালিকা সকলে মাটি কঢ়িয়াই নিয়াত সহায় কৰিব পাৰিছিল, কিছুমান মহিলা সকলেও আহি কামত ভাগ লৈছিল। গতিকে খনন কাৰ্য্যত মুছলমানৰ সংখ্যা আছিল তিনি হাজাৰ। আকো যেতিয়া শক্ৰ পক্ষ আহি উপস্থিত হৈছিল আৰু বণ আৰম্ভ হয়। তেতিয়া আঁহজৰত (ছাঃ)যে পোন্দৰ বছৰ বছৰ হৈছিল তেওঁলোকক কৈছিল যে এওঁলোকে ইচ্ছা কৰিলে যুদ্ধৰ ময়দানত থাকিব পাৰে অথবা ইচ্ছা হলে যাবও পাৰে। এই বিৱায়তৰ পৰা অনুমান হয় যে খাল খন্দোৱাৰ সময়ত মুছলমান সকলৰ সংখ্যা বাব শ থকা বুলি উল্লেখ পোৱা যায়। যেতিয়া যুদ্ধ চলাকালীন বনু কুবাইজাৰ দলটো আহি কাফিৰ সকলৰ লগত যোগ দিছিল আৰু সিহঁতে পৰিকল্পনা লৈছিল যে মদিনাৰ ওপৰত হঠাতে আক্ৰমণ চলাব তেতিয়া আঁহজৰত (ছাঃ)যে বনু কুবাইজাৰ লোক সকলে থকা ফালটোৰ হিফাজত কৰাৰ চিন্তা কৰে। ইতিহাসৰ পৰা জনা যায় যে এই পৰিস্থিতি সাপেক্ষে আঁহজৰত (ছাঃ)যে দুশ জনীয়া এটা সৈন্য দল আৰু এটা তিনিশ জনীয়া সৈন্য দল মহিলা সকলৰ হিফাজতৰ বাবে

প্রেরণ করিছিল। এনেদেরে যেতিয়া বাব শ সৈন্যৰ পৰা পাঁচ শ জন চিপাহী মহিলা সকলৰ হিফাজত কৰিবলৈ গুচি গৈছিল তেতিয়া বাব শ সাত শ জন যুদ্ধ ময়দানত উপস্থিত আছিল।

আবু ছুফিয়ানৰ নেতৃত্বত অহা কবিলাৰ সৈন্য সামন্ত সকলে মদিনাত আহি খালৰ ওচৰত বাহৰ পাতে। হজৰত মির্জা বশিৰ আহমদ চাহাব (ৰাঃ) যে কৈছে যে যেতিয়া কাফিৰ সৈন্য দলে আহি মদিনাব কাষ চাপিছিল তেতিয়া সন্মুখত খাল দেখা পাই আচৰিত হৈ পৰে আৰু উপায় নেপাই তেওঁলোকে খালৰ অৰ্থাৎ খন্দকৰ ওচৰতে অৱৰোধ হিচাপে বাহৰ পাতে আৰু খন্দকৰ দুৰ্বল ফালোৰে আক্ৰমণ চলোৱাৰ উপায় বিচাৰে। যেতিয়া শক্ৰ পক্ষই খন্দক পাৰ হোৱাৰ উপায় বিচাৰি পোৱা নাছিল তেতিয়া তেওঁলোকে বিভিন্ন চতুৰালি কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰে। মুশৰিক সকলে মিলি সিদ্ধান্ত লয় যে কবিলা বনু কুৰাইজাক নিজৰ লগত মিলাই লোৱা যাওঁক যাতে তেওঁলোকে মুছলমান সকলৰ লগত কৰা সন্ধি ভঙ্গ কৰে আৰু মুছলমান সকলৰ ওপৰত ভিতৰ ফালৰ পৰা আক্ৰমণ চলায়। গতিকে এই ভয়ানক ঘড়্যন্ত কাৰ্য্যকৰী কৰিবলৈ হই বিন আখতাবে বনু কুৰাইজাব চৰদাৰ কাআব বিন উছেদৰ ওচৰলৈ যায়। পথমে কাআব হুইব বাবে দুৱাৰ খোলা নাছিল আৰু স্পষ্ট বাবে কৈছিল যে মই মহম্মদ (ছাঃ)ৰ সৈতে চুক্তিবন্ধ আছো আৰু মই মহম্মদ (ছাঃ)ক সদায় প্ৰতিশ্ৰূতি পূৰ্ণ কৰোঁতা হিচাপে পাইছো। অৱশ্যেত হুইব অনুনয় বিননয়ত কাআবে কেৱল দুৱাৰেই খোলা নাছিল বৰং হুইব কথাত সন্মত হৈ মুছলমান সকলৰ বিৰুদ্ধে ভয়ানক ঘড়্যন্ত লিপ্ত হৈ পৰে আৰু মুছলমানৰ সৈতে সম্পৱ হোচা চুক্তি উলঞ্জন কৰে। এনে ঘটনা পৰিলক্ষিত কৰি বনু কুৰাইজাব ইহুদী সকলৰ কিছুমান সৎ লোকে বছুলুহ (ছাঃ)ৰ মুখৰ পৰা আঁহজৰত (ছাঃ)য়ে বনু কুৰাইজাব এই প্ৰতিশ্ৰূতি উলঞ্জন কৰাৰ খবৰ শুনিবলৈ পাইছিল তেতিয়া তেখেত (ছাঃ)য়ে ছাআদ বিন মুৱাজ (ৰাঃ) আৰু ছাআদ বিন উবেয়দা (ৰাঃ)ক কিছুমান চাহাবাৰ সৈতে বনু কুৰাইজাব ওচৰলৈ পঠাই দিয়ে আৰু নিৰ্দেশ দিয়ে যে যদি এই খবৰ সত্য হয় তেন্তে সকলোৰে আগত উচ্চস্বৰে নক'বা বৰং ইঙ্গিতেৰে জনাবা। যেতিয়া এওঁলোকে গৈ বনু কুৰাইজাব ওচৰ পাইছিল তেতিয়া কাআব বিন উছেদে এওঁলোকক বৰ তাচ্ছ্য আৰু অপমান কৰে আৰু স্পষ্ট বাবে সম্পাদিত চুক্তি অমান্য কৰে।

হজৰত মির্জা বশিৰ আহমদ চাহাব (ৰাঃ)য়ে কৈছে যে সেই দুৰ্ভীয়া কাআব বিন উছেদে অহংকাৰ দৰ্পে আহি এখেত সকলৰ লগত দেখা কৰে আৰু চুক্তিৰ কথা শুৱাৰাই দিয়াত তেওঁ আৰু তাৰ কবিলাৰ লোকে কয় যে যোৱা! তোমালোকৰ লগত আমাৰ কোনো চুক্তি নাই। কাআব বিন উছেদৰ উত্তৰ শুনাৰ পিছত চাহাবাৰ দলটোৱে ওভতি আহি ইঙ্গিতেৰে আঁহজৰত (ছাঃ)ক বনু কুৰাইজাব চুক্তি ভঙ্গৰ কথা জনাই দিয়ে। আঁহজৰত (ছাঃ)য়ে এই বিপদজ্জনক আৰু সংকটময় অৱস্থাত উক্ত খবৰ শুনি কিছু সময় মনে মনে থাকে যদিও এই খবৰে আঁহজৰত (ছাঃ)ৰ ওপৰত একো প্ৰভাৱ পেলাব নোৱাৰে। কিন্তু এখেত (ছাঃ)ৰ ঠাইত এনেই সাধাৰণ লোক হলে তাৰ মনোবল ভাণ্ডি গ'লহেঁতেন। কিছু সময় মনে মনে থকাৰ পিছত আঁহজৰত (ছাঃ)য়ে কৈছিল যে হে মোমিন সকলৰ জামাত! আল্লাহ তা'লাৰ কৃপা আৰু সহায়ৰ সৈতে আনন্দিত হৈ যোৱা। মোৰ বিশ্বাস এটা সময় আহিৰ আৰু সেই খানাকাবা প্ৰদিক্ষণ কৰিবলৈ সক্ষম হয় আৰু তাৰ চাবি কাঠি মোৰ হাতত থাকিব আৰু কায়চৰ আৰু কিছৰা ধৰংস হৈ যাব।

খন্দকৰ যুদ্ধ সম্পর্কে বৰ্ণনা আগলৈ আৰু চলিব বুলি কোৱাৰ পিছত হজুৰ আনেৱাৰ (আইঃ)য়ে কয় যে আজিৰ পৰা খুদামুল আহমদীয়াৰ ইজতিমা আৰম্ভ হ'বলৈ লৈছে। খুদাম সকলে ইয়াৰ পৰা ভৰপূৰ লাভ আহৰণ কৰাৰ চেষ্টা কৰিব। বতৰৰ ভৱিষ্যতবাণী এয়া যে এই কেইদিন বতৰ ডাৰৰীয়া হৈ থাকে। কিন্তু যিয়েই নহওঁক আল্লাহ তা'লা কৃপা বৰ্যণ কৰক আৰু সকলো প্ৰোগ্রাম যেন সুকলমে হৈ যায়। খুদাম সকলে এই দিন কেইটাত বৰাহনি আৰু শিক্ষাগত মান বঢ়োৱাৰ চেষ্টা কৰিব। যিবোৰ দোৱা আৰু দৰদ পাঠৰ ফালে মই সকলোৰে মনোযোগ আকৰ্ষণ কৰিছিলোঁ, এই দিন কেইটাত সকলোৱে সেইফালে ভৰপূৰ মনোযোগ দিব আৰু সদায়

এইবোৰ ঘূৰাই ঘূৰাই পাঠ কৰিব, দোৱা কৰিব।

খোতবা জুমাৰ শেষত হজুৰ আনোৱাৰ (আইঃ)য়ে চাৰিজন মৰহমৰ বিষয়ে পৰিচয়মূলক বৰ্ণনা কৰে আৰু নামাজে জানাজা গায়েৰ পৰাৰ ঘোষণা কৰে। ইয়াৰে প্ৰথমজন হ'ল মকৰম হবিবুৰ বহমান জেৰুৰী চাহাৰ ওয়াকফে জিন্দেগী অফ ৰাবোৱা। মৰহমে মৃত্যুৰ আগমুহূৰ্তলৈকে নায়েৰ নাজিৰ দিবান হিচাপে খিদমত কৰাৰ তোফিক লাভ কৰিছে। দ্বিতীয়জন হ'ল ডাক্ত্ৰুৰ শেষ বিয়াজুল হচ্ছেইন চাহাৰ ইবনে মকৰম ব্ৰিগেডিয়াৰ, ডাক্ত্ৰুৰ জিয়াল থেখ হচ্ছেইন চাহাৰ মৰহম। মৰহম ওয়াকফেজিন্দেগী হিচাপে প্ৰায় বিশ বছৰ কাল আফ্ৰিকা আৰু পাকিস্তানত খিদমত আগবঢ়োৱাৰ তোফিক লাভ কৰিছে। তৃতীয়জন হ'ল মকৰম প্ৰোফেছৰ আব্দুল জলিল ছাদিক চাহাৰ ৰাবোৱা। মৰহমে মৃত্যুৰ আগপৰ্যন্ত সদৰ আঞ্চুমান আহমদীয়া ৰাবোৱাত ইনচাৰ্জ তৰবিয়ত ও বিকাৰ্ড নায়েৰ নাজিৰ হিচাপে খিদমত কৰাৰ তোফিক লাভ কৰিছে। চতুৰ্থতে হ'ল মকৰম মাষ্টাৰ মনিৰ আহমদ চাহাৰ অফ জিলা ঝংগ। মৰহমে এক দীৰ্ঘ সময় বিভিন্ন জামাতত খিদমত কৰাৰ তোফিক লাভ কৰিছিল। কয়েদী সকলৰ খিদমত সম্পর্কে মৰহম এক গ্ৰহণযোগ্য আৰু প্ৰশংসনীয় খিদমত কৰাৰ তোফিক লাভ কৰিছিল। হজুৰ আনোৱাৰ (আইঃ)য়ে মৰহমিন সকলৰ বাবে উন্নত মৰ্যাদা প্ৰাপ্তিৰ দোৱা কৰে। আল্লাহ তা'লা সকলোৰে মৰ্যাদা উন্নীত কৰক।

আমীন-

أَكْحَمُ اللَّهُ نَحْمَدُهُ وَنَسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ وَنُؤْمِنُ بِهِ وَنَنْتَوَكِلُ عَلَيْهِ وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا
وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا مَنْ يَهْدِي إِلَلَهُ فَلَا مُضِلٌّ لَهُ وَمَنْ يُضْلِلُهُ فَلَا هَادِيَ لَهُ وَنَشَهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
وَنَشَهَدُ أَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، عَبَادَ اللَّهُ رَحْمَنُ اللَّهُ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَإِلَحْسَانِ وَإِيتَاءِ ذِي الْقُرْبَى
وَيَنْهَا عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ اذْكُرُوا اللَّهَ يَدْكُرُ كُمْ وَادْعُوهُ يَسْتَجِبْ
لَكُمْ وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ.

ASSAMESE KHULASA KHUTBA JUMA HUZUR ANWAR aba 20 SEP 2024

BOOK POST (PRINTED MATTER)

TO,

.....
.....
.....

From: Ahmadiyya Circle Office, Abhayapuri M.G. Road W/n-IV, Bongaigaon Assam 783384. # 6000032598,9707110844

অনুবাদক : শাহজাহান আলি মুসাল্লিম ছিলছিলা